

[Leth Mouritzen.]

dersom han i Tillid til Statens Medvirken ofrer sin Grund og sine Sparepenge paa et kvalitativt ringe Byggeri, der efter en Aarrække viser sig at være uden bestandig Værdi og derfor bringer ham direkte Tab.

Som det fremgaar af Udvalgets Skrivelse til Indenrigsministeriet, er der praktisk taget Enighed om selve Lovforslagets Udformning, men derimod ikke om Retningslinierne for dets Anvendelse ved Afviklingen af Bolignøden. Det gives der Udtryk for i to Mindretalsbemærkninger, som er vedføjede Betænkningen, samtidig med at der tages Stilling til Betimeligheden af en nærmere Præcisering af Lovens Formaal gennem en Ændring af § 2 i Lovforslaget. Jeg har gjort Rede for de væsentligste Betragtninger, som ligger til Grund for Mindretallenes Betænkkeligheder, og jeg vil gerne opfordre til, at man endnu en Gang i et Rigsdagsudvalg drøfter det afgørende i denne Sag: paa hvilken Maade kan en Produktion af Elementhuse organiseres, saa den fremmer den egentlige Boligproduktion? Kort sagt, hvorledes bør Loven administreres, for at den kan blive det Supplement til Etagebyggeriet, som var Tanken med hele Forslaget?

Mit Parti vil medvirke til Gennemførelse af Lovforslaget, fordi vi anser det for at være egnet til at fremme Udviklingen af Byggeteknikken, men vi ønsker de Forhold, jeg her har berørt, klaret. Jeg skal derfor give Tilsagn om en velvillig Behandling af Lovforslaget.

Johs. Christiansen: Som Boligsituationen fortsat er, skulde der ikke kunne herske megen Tvivl om, at ethvert egnet Middel til Bolignødens Mildnelse bør bringes i Anvendelse og bør bringes i Anvendelse med al fornøden Energi. Fra forrige Efterkrigstid erindrer man endnu det Barakbyggeri, man da maatte ty til for at skaffe husvilde en nødtøftig Bolig at være i. Det var naturligvis Forudsætningen, at Barakkerne skulde forsvinde snarest muligt. Mange af dem staar imidlertid den Dag i Dag som Vidnesbyrd om, hvor vanskeligt det er at komme ovenpaa igen, naar Boligmangelen alvorligt er slaaet igennem. Det er derfor, forekommer det mig, overordentlig heldigt, at helt ny Bygningsformer af langt mere tiltalende Art, nu da Bolignøden paa ny behersker Situationen, kan holde de hæslige Barakker ude. Selv om disse nye Bygningsformer indtil videre maa betragtes som Nødhjælp, manifesterer de ikke desto mindre et Fremskridt, som maa hilses med Tilfredshed. Saa vidt

det er gørligt at bedømme deres Værdi som menneskelige Boliger, kan man nemlig ikke komme uden om, at de i hvert Fald tilsyneladende gør Indtryk af baade at kunne holde en lang Aarrække og at kunne danne Rammen om hyggelige, varme og bekvemte Boliger. Jeg tænker her paa de saakaldte Elementhuse. Men mange Familier, navnlig fra Bornholm, er jo sikkert ogsaa lykkelige over, at der blev gjort Udvej for at indføre Træhuse. For øvrigt er Træhuse i vid Udstrækning en Beboelsesform, som vore skandinaviske Nabofolk synes at sætte stor Pris paa. De vilde sikkert derfor kunne anvendes her i Landet, saafremt Valutaforholdene var normale, men foreløbig synes der af denne og maaske ogsaa af andre Grunde ikke at være større Mulighed i den Henseende, hvor stærkt de fortvivlede Boligforhold end maatte opfordre til ogsaa at forsøge den Udvej.

Om Lovforslagets Enkeltheder skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger. Det kommer fra Bygge- og Boligudvalget af 1946, hvilket turde være en Borgen for, at saavel Principper som Udformning fremtræder i en vel gennemtænkt Skikkelse.

Det er meget tilfredsstillende, at de Dispensationer, der kan blive Tale om i Forbindelse med Bygnings- og Brandpolitiloven, vil kunne meddeles af de lokale Myndigheder, uden at højere Sanktion behøver at indhentes. Dette lille Tilløb til en Forenkling i Administrationen bør hilses med virkelig Glæde. Man maa ønske, at der snarest kommer mere fra samme Skuffe.

Det kan næppe antages, hvad nogen vil hævde, at den særlige Bygningsform, som Loven omfatter, skulde forsinke det normale Boligbyggeri. Dette har jo ikke tilnærmelsesvis kunnet dække Behovet og vil næppe heller kunne gøre det foreløbig, saa jeg vil i hvert Fald for mit Vedkommende nødig tage Medansvaret for at unddrage Elementhusbyggeriet den Finansiering, der er Tale om her.

Nu er det imidlertid saadan i Øjeblikket, at dette særlige Byggeri trues fra en helt anden Side. Jeg tænker paa det yderst uheldige Forhold, at Uenigheden mellem de interesserede Kommuner inden for Hovedstadsområdet synes at skulle lægge helt urimelige Hindringer i Vejen for Københavns Plan om at opføre en 3 000 Elementhuse paa Grunde, som Københavns Kommune ejer i andre Kommuner. Jeg vil ikke her forsøge at blande mig i de Stridigheder, der staar om det rent principielle inden for Hovedstadskommissionen — det er jo ikke det, der er til Behandling